

ဖြစ်သော စေတနာကို “ဌာန”ဟု ခေါ်သည်။ [ဤကား အများယူရိုးဖြစ်၏။ ဤကျမ်းအယူကို နောက်၌ မှတ်ချက် ပြအံ့။]

အဋ္ဌကထာ။ ။မာလာတိ ယံ ကိဉ္စိ ပုပ္ဖံ။ ဂန္ဓန္တိ ယံ ကိဉ္စိ ဂန္ဓ-
ဇာတံ။ ဝိလေပနန္တိ ဆဝိရာဂ ကရဏံ။ တတ္ထ
ပိဋ္ဌန္တော ဓာရေတိ နာမ=ပန်းပန်သည်။ ပန်းကိုဆောင်သူ
မည်၏။ ဥနဋ္ဌာနံ ပူရေန္တော မဏ္ဍေတိ နာမ=သနပ်ခါးနံ့သာ
ဖြစ်တို့ဖြင့် နိမ့်ရာအရပ်ကို ပြည့်အောင် ဖို့သိပ်သည်။ အသား
အရေကို တန်ဆာဆင်သူမည်၏။ ဂန္ဓဝသေန ဆဝိရာဂဝသေန စ
သာဒယန္တော ဝိဘူသေတိ နာမ=အနံ့ကိုဖြစ်စေ အသားအရေ
တပ်စွဲဘယ်ရှိအောင်ဖြစ်စေ သာယာသူသည် လိမ်းကျံ ခြယ်
လှယ်သူ မည်၏။ [သီလက္ခန္ဓာသည်။]

မှတ်ချက်။ ။ဤအဋ္ဌကထာ၌ “ပိဋ္ဌန္တော ဓာရေတိ နာမ”
ကို ထောက်၍ မာလာနှင့် ဓာရဏတို့၍ အနက်
အဓိပ္ပါယ် ယူရမည်မှာ သေချာ၏။ ထို့အတူပင် ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍန၊
ဝိလေပနနှင့် ဝိဘူသနကိုလည်း တွဲစပ်၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်
မှတ်လေ့ ရှိကြ၏။ ထိုမှတ်သားမှုကိုကား စဉ်းစားသင့်၏။
ထင်ရှားစေအံ့—ဂန္ဓန္တိ ဝါသစုဏ္ဏဓမ္မာဒိကံ (နံ့သာအမှုန့်၊
နံ့သာအခိုး=အမွှေးတိုင်အစရှိသော) ဝိလေပနတော အညံ
ယံကိဉ္စိ ဂန္ဓဇာတံ (ဝိလေပနတွင် မပါဝင်သော အမွှေးအကြိုင်
ဟူသမျှ=ရေမွှေးနံ့သာဆီစသည်။) ဝိလေပနန္တိ ဝိလေပနတ္ထံ
(လိမ်းဘို့ရာ) ပိသိတော ပဋိယတ္တံ(ကြိတ်ချေ၍ စီမံအပ်သော)
ယံကိဉ္စိ ဆဝိရာဂကရဏံ (သူကို လိမ်းလျှင် အရေအဆင်း